

Пастири по Божието сърце

Пасажи от Писанията: Ер. 2:8; 3:15; 10:21; 23:1-4;
Ис. 40:11; Езек. 34:11-31; Йн. 10:11; Евр. 13:20-21;
1 Петр. 2:25; 5:2, 4; Откр. 7:16-17

I. Йехова говори чрез пророк Еремия относно пастирите, управниците – Ер. 2:8; 10:21:

- А. Пастирите, управниците престъпиха спрямо Йехова. Те не потърсиха Йехова и стадото им се разпръсна – 2:8; 10:21.
- Б. Пастирите погубиха и разпръснаха овцете на Господното пасбище – 23:1-2.
- В. Йехова обеща, че ще събере остатъка от стадото Си и ще го върне на пасбището му и че ще издигне пастири над тях, които да ги пасат, така че те да се плодят и множат – стих. 3-4.
- Г. Йехова обеща да даде на Израел пастири по собственото Си сърце. Тези пастири ще дават подобавашо и правилно знание на Божиите хора и ще им дават разбиране относно Бога – 3:15.

II. Както Старият Завет, така и Новият, разкриват Христос като Пастирът по Божието сърце – Ис. 40:11; Езек. 34:11-31; Йн. 10:11; Евр. 13:20-21; 1 Петр. 2:25; 5:4; Откр. 7:16-17:

- А. Бидейки могъщият Владетел и Съдия, Христос идва като Пастир. Той се грижи за стадото Си като управлява и поправя овцете Си, храни стадото Си, събира агнетата в ръката Си, носи ги в пазвата Си и води онези, които хранят малките – Ис. 40:10-11; Мт. 2:6; 9:36.
- Б. В Езекиил 34:11-31 се пророкува, че Самият Господ ще дойде като Пастир да търси овцете Си и да ги намери:
 - 1. В качеството Си на Пастир, Господ ще събере народа Си, овцете Си от народите, и ще ги върне обратно в Ханаанската земя, типизираща всесъдържащия Христос като определения за Божия народ дял, за да могат те да обитават върху високите планини, символизиращи възкресения и възнесен Христос – стих. 11, 14.
 - 2. Когато Господ Исус идва като Пастир да се грижи за нас, Той също така идва като Цар, за да ни управлява. В резултат на това, че Господ се грижи за нас като наш Пастир, ние Му се покоряваме като наш Цар и идваме под Неговото царстване и под Неговия престол в нас – стих. 23-24.
- В. Христос е добрият Пастир, великият Пастир, Пастироначалникът и Пастирът на нашите души – Йн. 10:9-17; Евр. 13:20-21; 1 Петр. 5:4; 2:25:
 - 1. Господ Исус дойде като добрият Пастир, за да имаме живот и да го имаме изобилно – Йн. 10:10-11:
 - а. Той даде живота на душата Си, човешкия Си живот, за да извърши изкуплението за овцете Си, така че те да могат да участват в Неговия зое живот, в Неговия божествен живот – стих. 11, 15, 17.
 - б. Той извежда овцете Си от кошарата и ги привежда при Себе Си като пасбището, като мястото, на което те могат свободно да ядат от Него и да се хранят с Него – 9-ти стих.
 - в. Господ е образувал юдейските и езическите вярващи в едно стадо (църквата, Тялото Христово) под Своето пастируване – 16-ти стих.
 - 2. Чрез кръвта на вечния завет Бог възкреси от мъртвите „великия Пастир на овцете, нашия Господ Исус“ – Евр. 13:20:
 - а. Вечният завет е заветът на новия тестамент за придобиването на едно стадо, което е църквата. Църквата се превръща в Тялото Христово и получава своята завършеност в Новия Ерусалим.
 - б. В качеството Си на великия Пастир, Господ прави реално за нас съдържанието на новия завет и ни въвежда в преживяването и наслаждението на всички позитивни неща, разкрити в Посланието към Евреите – 8:8-13; 1:1-3; 2:9-18; 5:6-10, 14; 7:16, 22, 24-26; 13:1, 8, 12-15.
 - 3. В качеството Си на Пастироначалник, Христос пастирува стадото Си чрез старейшините на църквите – 1 Петр. 5:4:
 - а. Без пастируването на старейшините църквата не може да се изгражда – 2-ри стих.

- б. Пастируването на старейшините трябва да бъде Христовото пастируване, извършвано чрез тях.
- 4. В качеството Си на Пастир на нашите души, пневматичният Христос наблюдава нашето вътрешно състояние и се грижи за положението на нашето вътрешно същество – 2:25:
 - а. Той ни пастирува като се грижи за благополучието на нашата душа и като наблюдава състоянието на нашето вътрешно същество.
 - б. Тъй като нашата душа е много сложна, ние се нуждаем от Христос, Който е животворящият Дух в нашия дух, да ни пастирува в нашата душа, за да се грижи за нашия ум, чувства и воля и за нашите проблеми, нужди и рани.
 - в. В качеството Си на Пастир на нашите души, Господ възстановява душата ни и ѝ дава почивка и я успокоява – Пс. 23:3а; Мт. 11:28-30.
- 5. В бъдещата вечност Христос ще бъде нашият вечен Пастир, Който ще ни води при изворите на водите на живота – Откр. 7:16-17:
 - а. В качеството Си на наш вечен Пастир, Христос ще ни въвежда в Себе Си като изворите на водите на живота, за да можем да се наслаждаваме на вечното раздаване на Триединния Бог – стих 17а.
 - б. Водите на живота ще бъдат снабдени, а водата на сълзите ще бъде обърсана – стих 17б.
 - в. Под Христовото пастируване във вечността няма да има сълзи, нито глад, нито жажда, а само наслаждение – стих. 16-17.

III. В Своето небесно служение Господ Исус продължава пастируването, което Той започна по време на Своето земно служение – Евр. 13:20-21:

- А. В Йоан 21:15-17 Господ заръча на Петър да храни агънцата Му и да пасе овцете Му, докато Той отсъства, докато се намира в небесата. Това се случи с цел обединяването на апостолското служение с Христовото небесно служение за пастируване на Божието стадо:
 - 1. Това, което Той вършеше в небесата, апостолите вършеха на земята за извършването на Неговото небесно служение – Евр. 13:20-21; Йн. 21:15-17.
 - 2. Що се отнася до пастируването, апостолското служение съдейства на Христовото небесно служение – стих. 15-17.
- Б. Апостол Павел е образец в пастируването на светиите в съдействие с пастируването на Христос в Неговото небесно служение – Евр. 13:20-21; 7:25-26; 1 Тим. 1:16; 2 Кор. 1:3-4; Деян. 20:20:
 - 1. Павел пастируваше светиите като кърмеща майка и като увещаващ баща – 1 Сол. 2:7-8, 11-12.
 - 2. Павел пастируваше светиите в Ефес като ги поучаваше „и публично, и по къщите“ (Деян. 20:20) и увещаваше всеки един от тях със сълзи в продължение на три години (стих. 31, 19), изявявайки им цялата Божия воля (27-ми стих).
 - 3. В резултат на това, че Павел се бе разширил в сърцето си, той изпитваше интимната загриженост на служещия живот – 2 Кор. 7:2-3; 1 Сол. 2:8; Фил. 2:19-20.
 - 4. Павел слезе на нивото на слабите, за да ги спечели – 2 Кор. 11:28-29; 1 Кор. 9:22; вж. Мт. 12:20.
 - 5. Като човек, обичащ църквата в единство с любещия църквата Христос, Павел бе готов да похарчи всичко, което притежаваше, тоест своето имущество, и да похарчи самия себе си, тоест собственото си същество, за светиите, с цел изграждането на Тялото Христово – Еф. 5:25; 2 Кор. 12:15; 11:28-29.

IV. Онези, които пастируват Божието стадо, трябва да го пастируват съгласно Бога – 1 Петр. 5:2:

- А. Да пастируваме съгласно Бога, означава да пастируваме съгласно това, което Бог е в Своите качества – Римл. 9:15-16; 11:22, 33; Еф. 2:7; 1 Кор. 1:9; 2 Кор. 1:12.
- Б. Да пастируваме съгласно Бога, означава да пастируваме съгласно Божията природа, желание, начин и слава, а не според собствените си предпочитания, интереси, цели и нрави.
- В. За да можем да пастируваме съгласно Бога, ние трябва да станем като Бога по живот, по природа, по изражение и по функция – Йн. 1:12-13; 3:15; 2 Петр. 1:4:

1. Трябва да бъдем възпроизводство на Христос и изражение на Бога, така че в пастируването си да изразяваме Бога, а не себе си със собствените си нрави и особености – Йн. 1:18; Евр. 1:3; 2:10; Римл. 8:29; Гал. 4:19.
2. Трябва да станем като Бога в Неговата функция на пастируване на божие стадо съгласно това, което Той е, и съгласно Неговата цел в Неговата икономика – Еф. 4:16; Откр. 21:2.
3. Когато сме едно с Бога, ние ставаме като Бога по живот и по природа и сме като Бога в пастируването си на другите – 1 Йн. 5:11-12; 2 Петр. 1:4; 1 Петр. 5:2.

V. Пастируването, изграждащо Тялото Христово, е едно взаимно пастируване – 1 Кор. 12:23-26:

- А. Да пастируваме, означава да поемаме всесъдържаща, нежна грижа за стадото – Йн. 21:15-17; Деян. 20:28.
- Б. Всички вярващи, независимо от своя стадий на духовен растеж, се нуждаят от пастируване.
- В. Всички ние трябва да се намираме под органичното пастируване на Христос и да бъдем едно с Него в пастируването на другите – 1 Петр. 2:25; Йн. 21:16.
- Г. Трябва да пастируваме Божието стадо съгласно любящото и прощаващо сърце на Отца и съгласно търсеция, намиращ и пастируващ дух на Сина – Лк. 15:4-24, 32.
- Д. Ние сме едновременно и овце, и пастири – ние се пастируваме взаимно. Благодарение на това взаимно пастируване, Тялото Христово изгражда себе си в любов – Еф. 4:16.